

Sæðið

Lagt
til rættis:
Óðbjörg
Poulsen

Vinir síðsti partur Ein lítill vinur

«Eg siggi einki, hvussu skal eg gera so eg fái sæð Jesus». Soleiðis tonki Zakeus, sum var so lítill, at hann ikki kundi siggja Jesus, tí øll fólk vóru nógv størri enn hann.

«Jú, eg veit», tonkti hann alt í einum, «eg fari at klúgva mær upp í hatta træið har yviri, og so tá ið Jesus kemur hendan vegin, ja, so sleppi eisini eg at siggja Hann. Eg vil so fegin siggja Hann. Eg havi hoyrt søgu oman á søgu um, hvussu Hann er góður við øll, ja, sjálvt við børn, og við tey sum eingin annar dámar». Nú nærkaðist Jesus trænum sum Zakeus sat í – og nú hoyrdist Jesus tala: «Zakeus, kom niður, tí i dag vil eg koma at vitja teg». Zakeus var glaður. Jesus slapp inn í hjarta hjá Zakeus, og hann var eisini blíður við Jesus í húsi sínum. Nú var Jesus vorðin vinur hansara.

«Jesus», segði Zakeus, «Tú veist at eg plagdi at gera nakað sum var skeivt. Tá fólk skuldu gjalda mær pening, tá segði eg, at tey skuldu gjalda ov nógv. Men Jesus, nú vil eg bera teimum hendan pening og fyra ferðir tað aftur, og teimum fátaðu fari eg eisini at geva pening».

Jesus svaraði honum, at menniskjasonurin var komin at leita eftir tí sum fortapt var, og frelsa tað.

Fyrst vil Jesus sleppa inn í okkara hjarta, og frelsa okkum. Tá er Hann besti vinur okkara, og síðani, sum við Zakeusi, Hann hjálpa okkum at gera tað sum vit vilja.

Eitt ljós á gøtu míni

E. A. Jacobsen

«Sjálvur Andin vitnar saman við anda okkara, at vit eru Guds børn».

Róm. 8,16

Hesaferð fari eg at vera persónligur og spyrja teg, kærri lesari, um tú i hjarta tínum tekur undir við teirri kristiligu talu, sum vit nú ofta hoyra, at so satt sum Jesus er deyður fyri øll, so eru vit øll Guds børn, ella ið hvussu so er øll her á landi og í øðrum kristnum londum.

Eg hugsi ikki og vóni ikki, at tú kennir teg tryggan í slíkari talu. Tí at henda tala er í veruleikanum ein boðan av friði har sum eingin friður er.

Og tá ið eg nú havi spurt teg so persónliga, so fari eg eisini at vera persónligur hinvegin og tala nøkur orð um meg sjálvan. Tí at bæði havi eg, frá tí at eg dugdi á at skyna, og fór at hoyra Guds orð, vitað, at Jesus er deyður fyri øll, og eri uppvaksin í kristnum heimi hjá trúgvandi foreldrum; men ongantíð hava tey, og Gud havi lov fyri tað, roynt at givið mær ta uppfatan, at so nýttist mær ikki at hugsa meira um hesi viðurskipti. Men tey hava staðinfyri leitt meg hagar, sum Guds orð varð boðað, til tess at tann trúgvín, sum tey høvdu fingið lut í gjøgnum boðanina av Guds orði, eisini skuldi føðast í mínum barmi. Tí at trúgvín kemur gjøgnum tað, sum hoyrt verður, og tað, sum hoyrt verður, kemur gjøgnum orð Krists.

Tað var tann tíð, tá ið eg óttaðist fyri, at onkur skuldi fara at spyrja meg, um eg var eitt Guds barn, ella um eg var frelstur. Tí at ja kundi eg ikki siga við sonnum hjarta, og nei vil eg helst sleppa undan at svara.

Men síðani hevur Heilagi Andin gjøgnum boðanina av biblíuorðinum skapað i hjarta-um ta trygd, at eg, sum veikur og vesalur eri, eigi fyrigeving fyri allar syndir mínar og barnarætt hjá Gudi í einfaldum áliti á Jesus, og læt seg hevja upp eins og ormurin í oyðimørkini, til tess, at ein og hvør, sum trýr, skal hava ævigt liv í honum.

Ikki eri eg vanur at leypa á fólk og spyrja, um tey eru umvend ella frelst; men nú fari eg at spyrja tey, kærri ókendi lesari: Eigur tú henda vitnisburð i hjarta tínum, sum skrift-orðið omanfyri talar um?

Dagsins tekstur

Hvítusunnudag

Kollekt Latum okkum biðja:

Harra vár, Jesus Kristus, sonur hins alvaldandi Guðs, vær tókkmur tær fyrri, at tú hevur grundað kirkju tína her á foldum og hevur kallað okkum inn í samfelag teirra heilagu, og vær biðjum teg, at tú við orði tínum vilt lata heilag anda tín leiða og stýra okkum eftir vilja tínum og ugga okkum í øllum freistingum og neyðum og vegleiða okkum í sannleika tínum frá allari villu, til tess at vit støðugt mega halda fast um trúna, vaksa í kærleika og øllum góðum gerðum og við fastari vón og áliti á náði tína, sum tú við deyða tínum hevur vunnið okkum, mega verða sæl um ævri, tú, sum við faðir tínum livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævri allar. Amen.

Hesin heilagi lesturin er skrivaður í Apostlasöguni, 2. kap. 1.–11. v.

Og tá ið nú hvítusunnudagurin var komin, vóru teir allir saman komnir á einum staði. Og tá kom bráðliga eitt dun av himni, sum tá ið harðveður brestur á, og fylti alt húsið, sum teir sátu í. Og fyri teimum sýndust tungur líkasum av eldi, sum skildust sundur og settust á ein og hvønn teirra; og teir vóru allir fyltir av hinum heilaga anda og tóku at tala á øðrum tungumálum, eins og andin gav teimum at mæla. Men har vóru Jødar búsettir í Jerúsalem, menn, ið óttaðust Guð, av øllum tjóðum undir himni. Tá ið nú hetta ljóðið hoyrdist, kom mannangavnan saman, og henni varð dátt við, tí at teir hoyrdu, ein og hvør, teir tala á sínum egna máli. Og teir vóru allir bilsnir og undraðust og segdu: «Sí, eru ikki allir hesir, ið tala, Galileumenn? Hvussu ber tað tá til, at vit, ein og hvør, hoyra teir tala á okkara egna máli, sum vit eru føddir við? Partar og Medar og Elamitar og vit, sum eru búsettir í Mesopotámíu, Júdeu, Kappadokíu, Pontus og Asíu, í Frýgiu og Pamfýliu, Egyptalandi og Líbyubýgdunum við Kýrene, og vit Rómverjar, sum her hava setst niður, Jødar og proselytar; Kretoyingar og Árabarar, vit hoyra teir tala á okkara tungum um stórverk Guðs?»

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur, 14. kap. 23. v. og út

Jesus svaraði og segði við hann: «Elskar nakar meg, tá vardveitir hann orð mitt, og faðir mín skal elska hann, og vit skulu koma til hansara og gera okkum bústað hjá honum. Tann, sum ikki elskar meg, hann vardveitir ikki orð míni; og orðið, sum tit hoyra, er ikki mitt, men faðirsins, sum sendi meg. Hetta havi eg talað til tykkara, meðan eg var verandi hjá tykkum. Men talsmaðurin, heilagi andin, sum faðirinn skal senda í mínum navni, hann skal læra tykkum alt og minna tykkum á alt, sum eg havi sagt. Frið lati eg eftir hjá tykkum, mín frið gevi eg tykkum; eg gevi tykkum ikki, eins og heimurin gevur. Hjarta tykkara óttist ikki og ræðist ikki! Tí hoyrdu, at eg segði við tykkum: Eg fari burtur og komi til tykkara. Elskaðu tit meg, tá høvdu tit gleitt tykkum um, at eg fari til faðirinn; tí at faðirinn er størri enn eg. Og nú havi eg sagt tykkum tað, aðrenn tað hendir, fyrri at tit skulu trúgva, tá ið tað er hent. Eg skal ikki longur tala nógv við tykkum, tí at høvdingin í hesum heimi kemur, og í mær eigur hann als einki; men fyrri at heimurin skal kenna, at eg elski faðirinn, og at eg geri soleiðis, sum faðirinn hevur boðið mær: Standið upp, latum okkum fara hiðani!»

PRÓGV

Høgni Høgenesen, Strondum, hevur fingið sveinabræv sum bilmekanikari. Hann lærði á Bilverkstaðnum v/ Simun Pauli Berg á Skála. Lærumestari var Simun Pauli Berg.

Pole Mohr Poulsen, Tórshavn, hevur fingið sveinabræv sum bygningsmálari. Hann lærði hjá P/F Henning Sørensen á Argjum. Lærumestari var Henning Sørensen.

Dan Martin Kristensen, Tórshavn, hevur fingið sveinabræv sum bygningsmálari. Hann lærði hjá P/F Bygningssnikkaravirkinum í Tórshavn. Lærumestari var Vilhelm M. Jóhannesen.

Búgví Poulsen, Tórshavn, hevur fingið sveinabræv sum húsaasmíður. Hann lærði hjá Vilhelm Poulsen á Argjum. Lærumestari var Vilhelm Poulsen.

Brúðleyp

Í dag giftast í Sønder Trønders kirkju í Ålborg, Majken Dam, dóttur Jens Christian Dam, Tórshavn, og Niels Damsbo Frederiksen, sonur Hanne Damsbo Frederiksen, Ålborg. Brúðleyps adr.: Mordalsstræde 63, Ålborg Øst.

Í dag giftast Vivi Midjord og Qaiser Javed, Sikvågen 59, 13541 Tyreso, Svøríki.

Meinigheitshúsið Tórshavn

Hvítusunnudag kl. 18.00: Møti v/ Hera Kjærbo.

2. hvítusunnudag kl. 18.00: Møti v/ Petur Jacob Sigvardsen.

Týskvöldið kl. 20.00: Bibiltími v/ Petur Jacob Sigvardsen um Fil. 1,1–14.

Góðmamba og gubbi
Hjartaliga tilkallu við 15 ára
degnun tann 30. maí. Eisini
ein heilsan til mamba. Allar
bestu ynski
Niels Juel og Tórus

Brúðarparið Poulsen,
Vestmanna
Hjartaliga tilkallu við brúð-
leypinum, sum var 25. apríl 93.
Og ein heilsan til Maluna.
Eyðgunn, Janie, Jona